

vil af det ovenfor Anførte indse, at det næsten er en Umulighed for den danske Fisker, som jævnligt søger Kjøbenhavns Havn, for der at sælge sin Fangst, at kunne forhandle og opløse denne under saadanne Forhold. Prisen paa fersk Fisk trykkes selvfølgelig ogsaa ved en saadan Velilighed ned til det hidtil Ukjendte.

Sammenligner man den Næringsværldi, der er i en Ol Sild eller i en Snes Torst, og der paa den anden Side ses hen til, hvad der maa betales for et Hund Fjød, Smør eller andre Fødevarer, saa vil man let indse, at det er Fiskeren, som skaffer billigst Føde til Beite til en stor Del af Befolkningen her i Landet. Det kan derfor vel ikke være Meningen, at vi Fiskere alene skulle arbejde uden Beskyttelse, naar der ses hen til, at saagodt som enhver anden Stand i Samfundet kræver Beskyttelse for sit Arbejde og sin Bedrift.

Den nugældende Loldlov og det sidst forelagte Loldlovsforslag vidner tilfulde herom, hvad Fiskeriet angaar, thi der er ikke tænkt paa nogen Beskyttelse herfor.

Vi have i det Foranstaaende tilladt os at paavise de uheldige Forhold, hvorunder vi arbejde for Opholdet, ved at fremmede Fiskere uhindret have Tilladelse til at løbe ind i enhver som helst Havn her i Landet, uden at erlægge nogen som helst Afgift til Statskassen af deres Fangst, og vi skulle derefter kortelig gaa over til at berøre nogle saa andre Punkter, Fiskeriet vedrørende.

1. Vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa, at det vilde være overmaade gavnligt for Fiskeriets yderligere Udvikling her i Landet, om Staten i mere Udstrækning end hidtil er flet, vilde hde sin Medvirkning til hensigtsmæssige Fiskerhavne rundt om i Landets forskellige Egne.
2. Dernæst vilde det være i Fiskernes velforstaaede Interesse, om Taxterne for Forsendelser af fersk Fisk med Statens Baner og Dampskibe blive saa lave som muligt og tillige i særlig dertil indrettede Fernbanevogne, hvort fandtes isaffjøende Rum.
3. Endelig tillade vi os at henlede Opmærksomheden paa, at det ogsaa vilde være overmaade heldigt for Fiskeriets Opløst her i Landet, om uformuende Fiskere kunde erholde Laan af Statens Midler paa lempeligere Betingelser end hidtil er flet, især hvad Sikkerhedsstillelsen angaar. Idet Landets Fiskere frembære disse Danter for den høie Regjering og Rigsdag, saa maa vi dog bestemt fremhæve, at det, der staar som det vigtigste og aldeles Nødvendige, er, at der bliver lagt en Loldskat paa al Indførsel hertil Landet af fersk, saltet, tørret og røget Fisk, selv om den førstnævnte indbringes lige fra Fiskestedet i fremmede Vaade.

Naar vi under tegnede Fiskere tillade os i al Underdanighed at henvende os til den høie Regjering og Rigsdag med dette vort underdanige Andragende, saa vove vi hertil at knytte den Bemærkning, at vi ere overbeviste om, at der vil gives os Medhold i, at vi blive tilfidesatte overfor fremmede Fiskere, især svenske, som fiske i vore tilgrændsende Farvande, og kunne tilføre vort Marked deres Fangst og nyde alle Landets Fiskeres Begunstigelser, uden at hvare nogen som helst anden Afgift end den, som vi selv maa erlægge til vedkommende Stads Havnetasse.

Vi skulle sluttelig ikke undlade at tilføie, at saafremt Sverige skulde finde paa at belaste fersk Fisk med en lignende Loldskat, som den vi tilstræbe overfor fremmede Fiskere, da have vi Intet derimod at erindre og skulle ikke i mindste Maade beklage os herover, naar vi blot maa opnaa, hvad vi tilsigte med dette vort Andragende.

Endvidere tillade vi med undertegnede Sundfiskere os at udtale vor høieste Beklagelse over, at svenske Fiskere have Ret til at fiske lige tæt inde til Land i Rjøge Bugt, thi med deres store Vaade, hvoraf nogle have en Drægtighed af indtil 6 Tons og bemandede med det dobbelte Antal Fiskere imod os, saa fortrænge de os aldeles fra de bedste Fiskerpladser. Vor underdanige Anmodning til de høie Lovgivningsmyndigheder her i Landet er derfor, at der snarest maatte blive taget Bestemmelse om, at Rjøge Bugt blev dansk Søterritorium, saa at fremmede Fiskere kunde bortvises derfra, ved at drage en Linie fra Dragørs østre Hage til Stevns Fyr.

Endvidere tillade vi os at andrage paa, at der maa fanges Rødspætter i Rjøge Bugt, som ikke have en større Længde end 6 Tommer, i Stedet for som i Fiskeriloven bestemt til 8 Tommer. En Vaad har alene i 16 Dræt maattet udlaas i Havet igjen 500 Sneje Rødspætter, fordi de ikke holdt den Lovbefalede Længde af 8 Tommer. Sluttelig skal vi, Landets Fiskere, ikke undlade at udtale, hvad vi formene kunde være en passende Loldskat paa al Slaags Fisk;